

[Karen Højte Jensen]

forsøg har været overordentlig betydningsfulde.

Må jeg dernæst sige til hr. Graversen fra Socialdemokratiet, at Kommunernes Landsforening jo netop ønsker, at vi giver kommunerne større frihed. Når hr. Graversen specielt har reservationer med hensyn til ophævelse af Socialudvalgets særlige kompetence, vil jeg gerne pege på, at Kommunernes Landsforening i Lotzudvalget netop pegede på dette. Så her forsøger regeringen at levere den vare, kommunerne har ønsket, og det er naturligvis vigtigt.

Jeg skal i øvrigt ikke gå længere ind i det lovforslag, for det kommer til behandling her senere.

Men jeg håber da, at Socialdemokratiet vil lytte til deres gode socialdemokratiske venner i Kommunernes Landsforening og støtte regeringen.

Bjørn Poulsen (SF):

Den konservative ordfører skal huske det meget væsentlige i spørgsmålet om socialudvalg/ikke socialudvalg, at der også er noget, der hedder retssikkerhed i forhold til sociale klienter og i forhold til kommunen. Det er da i hvert fald et af de principper, som for SF har været afgørende i overvejelserne i spørgsmålet om, hvordan man skal løse dette problem. For det er helt klart, at vi også er tilhængere af, at kommunerne, så langt det overhovedet kan lade sig gøre, får frihed til at lave den bedst mulige struktur i udvalgsarbejder og lign. Men selv om Kommunernes Landsforening mener, at deres opfattelse af tingene er rigtig, kan Folketinget jo godt tillade sig at have en anden opfattelse – det behøver ikke at gå den vej hver gang. Men når man ændrer styrelsesloven, er det helt klart, at der er nogle årsager til det, og dette her må siges at høre ind under decentralisering og lign., som vi jo tidligere har set fra denne regerings side.

I SF mener vi, at decentralisering, selvforvaltning, er meget vigtig, selv om vi ikke altid mener det samme, som regeringen gør, men netop decentralisering i forvaltning er noget helt andet, men derfor kan man jo godt bruge samme ord.

Vi mener, at åbenhed i forvaltning er noget fantastisk vigtigt, uanset hvor det foregår, og jeg synes, der er nogle tiltag i dette forslag, som meget nemt risikerer at medføre det modsatte.

Man kan nemlig meget nemt risikere, at der nedsættes to udvalg i en borgmesterstyret kommune med meget lidt åbenhed.

Der er selvfølgelig nogle, der kan sige, at man, hvis man kun får disse forholdsvis få udvalg, til gengæld kan risikere, som man har nogle steder, at opleve nogle kommunalbestyrelsesmøder, hvor alle de medlemmer af kommunalbestyrelsen, som er sat uden for indflydelse, i og med at de ikke engang kommer i et udvalg, naturligvis vil tage ordet, men dette, at der er et åbent møde i en kommunalbestyrelse, til byrådsmøder og lign., er jo ikke det samme som, at der er åbenhed i forvaltningen.

Det, der giver åbenheden, er, at oplysningerne kommer ud, og jeg tror, et af de steder, hvor der er de allerstørste problemer for øjeblikket i det kommunale selvstyre, er den kolossale lukkethed, der er i forbindelse med så at sige alle former for udvalg. At der skal være det i de fleste sager i et socialudvalg, siger sig selv, men generelt synes jeg, der er alt for meget lukkethed i forhold til borgerne rundt omkring i kommunerne i øjeblikket.

Det tværsektorielle samarbejde har ikke haft det så godt; det står der jo meget tydeligt. Jeg har prøvet at sidde i byrådet hjemme i den kommune, hvor jeg bor. Vi prøvede på det, og det gik faktisk meget godt. Jeg vil vove den påstand, at årsagen til, at det har været så svært at få det tværsektorielle samarbejde i gang, snarere har været manglende vilje end de organisationsgrænser, vi har for nærværende.

Men vi vil selvfølgelig gerne se på spørgsmålet om, hvordan man skal udforme bestemmelserne om antal af udvalg og lign. Men hvad angår spørgsmålet om, hvordan man skulle vælge pladser i udvalgene, har jeg fået den opfattelse af forslaget, at det nu drejer sig om at vælge udvalg for udvalg, og det må da kunne give det problem, at mindretal ikke får en chance for at få en plads i udvalgene, og det kan ikke være rigtigt. Det kan ikke være rigtigt, at man skal gå fra den nuværende valgmetode over til en anden valgmetode, som med 100 pct.s sikkerhed kan holde et mindretal ude fra alle former for udvalgspladser. Jeg håber, det er en forkert forståelse, jeg har fået, men det var den eneste, jeg kunne få ved at læse forslaget.

Bestemmelsen om indkaldelse af stedfortræder i tilfælde af inhabilitetsproblemer synes vi er rigtig. Vi synes ikke, der skal være mulighed